

21. marts 1994 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Skov- og Naturstyrelsen, kapitel 3.

I stk. 1 foreslås det, at Naturklagenævnet i stedet indsættes som klagemyndighed. Man får hermed et uafhængigt nævn som anden-instans, hvilket har været ønsket fra flere sider. Det fastsættes endvidere hvilke afgørelser, der kan påklages til Naturklagenævnet.

I stk. 2 er det foreslået, at afgørelser i sager om enkeltstående indvinding og nyttiggørelse af op til 50.000 m³ oprensings- og uddybningsmateriale ikke kan påklages. Miljø- og energiministerens afgørelser i disse sager foreslås således gjort endelige.

Sagerne om nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmaterialer er sædvanligvis uproblematisk, og kun i ganske enkelte tilfælde er der hidtil indkommet klager over en afgørelse. Det skyldes antagelig, at der blandt de klageberettigede er bred støtte til målet om størst mulig nyttiggørelse af de materialer, som ellers skulle være bortskaffet ved dumpning (klapning) i havet. Nyttiggørelse er da også i overensstemmelse med råstoflovens formålsparagraf, hvoraf det fremgår, at de naturbundne råstoffer i videst muligt omfang skal erstattes af affaldsprodukter. Formålet med at afskære klageadgang i de mindste sager er at gøre tilladelsessystemet så smidigt som muligt og dermed fremme nyttiggørelsen mest muligt. Erfaringerne har hidtil vist, at det kan være afgørende for gennemførelse af nyttiggørelse, at indvindingen ikke skal afvente 4 ugers klagefrist, men straks kan gennemføres. Afskæringen af klageadgang er begrænset til enkeltstående mindre sager. Det vil sige, at der vil være normal klageadgang i store betydende sager, samt i små sager, såfremt der søges en flerårig tilladelse til indvinding af en given mængde oprensingsmateriale hvert år. De nuværende regler for tilladelse indebærer, at en nyttiggørelsestilladelse i de fleste tilfælde umiddelbart kan udnyttes.

I stk. 3 afgrænses kredsen af klageberettigede. Efter tidligere administrativ praksis blev ansøgeren samt berørte myndigheder og organisationer anset for klageberettigede, herunder brancheorganisationerne for råstofindvinding og fiskeri, d.v.s. Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere og Danmarks Fiskeriforening.

Denne kreds blev imidlertid den 1. juli 1992 ved Miljøministeriets bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Skov- og Naturstyrelsen udvidet til også at omfatte natur- og miljøorganisationer. Dette foreslås nu videreført ved indskrivning i loven.

Stk. 5 til 8 svarer til reglerne i råstoflovens § 16 om

klage over afgørelser vedrørende råstofindvinding på land.

I stk. 9 er der givet miljø- og energiministeren mulighed for at beslutte, at en tilladelse i visse arter af sager kan udnyttes straks.

Til nr. 8

I § 28 foretages der en ajourføring som følge af, at Danmarks Geologiske Undersøgelse i 1995 er blevet sammenlagt med Grønlands Geologiske Undersøgelse, og har fået navnet Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse.

Til nr. 9

§ 31, stk. 2 er rettet i konsekvens af, at hjemlen til at meddele tilladelse til efterforskning på kontinentalsoklen af de i loven omfattede råstoffer er overført fra kontinentalsokkeloven til råstofloven, jf. lovforslagets § 2.

Til nr. 10

I § 33, stk. 1, foreslås det præciseret i loven, at det også påhviler ejere og brugere af indvindingsmateriel at berigtige ulovlige forhold og ikke kun ejere og brugere af faste ejendomme, som efter den gældende formulering i loven.

Til nr. 11

Der er i forslaget § 33, stk. 3, i lighed med miljøbeskyttelseslovens § 68, foretaget en nærmere opregning af nogle af de administrative retshåndhævelseskridt, tilsynsmyndigheden kan tage i anvendelse, når der konstateres et ulovligt forhold. Tilsynsmyndigheden vil kunne meddele påbud eller forbud, herunder eventuelt vælge en eller flere af de nævnte reaktioner afhængig af det ulovlige forholds karakter og omfang.

Udtrykket »virksomhed« i stk. 3, nr. 3, dækker også anlæg eller indretninger.

Tilsynsmyndighedens ret til at foretage selvhjælpshandlinger, som fremgår af den gældende lovs § 33, stk. 3, er medtaget i opregningen i stk. 3, nr. 2.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 33, stk. 3, 2. pkt. om at politiet yder nødvendig bistand til gennemførelse af selvhjælpshandlinger er ikke medtaget i lovforslaget, da dette fremgår af råstoflovens § 32, stk. 2, vedrørende adgangsretten.

I stk. 4 er det foreslået, at det indføres i loven, at lovliggørelsespåbud ikke kan påklages. Sådanne påbud betragtes som administrativ retshåndhævelse. Tilsvarende bestemmelser findes i naturbeskyttelses-